Quelle: https://manuscripta.at/?ID=36561
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

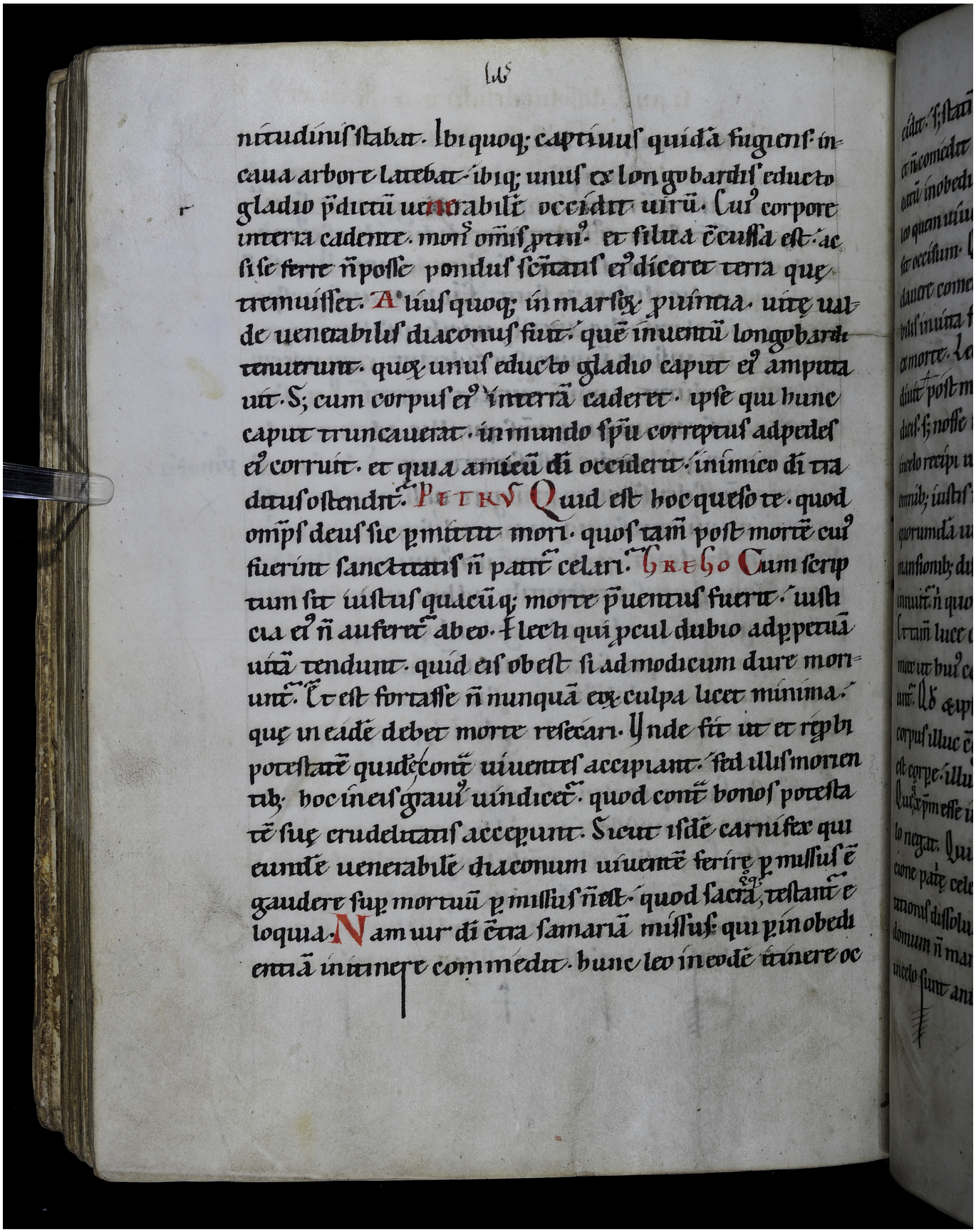

nitudinis stabat. Ibi quoq; captiuus quidā fugiens in-
caua arbore latebat. ibiq; unus ex longobardis educto
gladio p̄dictū uenerabilē occidit uirū. Cui corpore
interra cadente. mors omis pena. et silua c̄cussa est. ac
si se ferre n̄ posset pondus sc̄tatis ei dicere terra que
tremuisset. A. Alius quoq; in marsis p̄uincia. uite ual-
de uenerabilis diaconus fuit. quē inuentū longobardi
tenuerunt. quos unus educto gladio caput ei amputa
uit. S; cum corpus ei interrā caderet. ipse qui hunc
caput truncauerat. in mundo spū correptus ad pedes
ei corruit. et qua amicū di occidere. inimico di tra
dere ostendit. Petrus Quid est hoc queso te. quod
omīps deus sic p̄mittit mori. quos tam post mortē cui
fuerint sanctitatis n̄ patit celari. Gregho Cum scrip
tum sit iustus quacūq; morte p̄uentus fuerit. iusti
cia ei n̄ auferet ab eo. Hi ergo qui p̄cul dubio ad p̄petua
uita tendunt. quid eis obest si ad modicum dure mori
unt. Et est fortasse n̄ nunquā ex culpa licet minima.
que in eade debet morte resecari. Vnde fit ut et reprobi
potestate quidē cōtra uiuentes accipiant. sed illis morien
tib; hoc in eis graui iudicet. quod cōtra bonos potesta
tē suę crudelitatis accepunt. Sicut isdē carnifex qui
eundē uenerabilē diaconum uiuentē ferire p̄missus ē
gaudere sup mortuū p̄missus n̄ est. quod sacra testatur e
loquia. Nam uir di ētra samariā missus: qui p̄in obedi
entiā intrare commedit. hunc leo in eodē itinere oc